

Rapport från träff med nya medlemmar.

Trots WM i fotboll och halvtaskigt väder, dock utan regn, så kom åtta pudlar med tillhörande tvåbenta till träff i Nedangård ca en mil norr om Höör.

Det var storpudlarna Cindy, Harry, Svante och Scilla samt mellanpudlarna, tillika kullsyskonen, Albin, Rut, Timmy och Wilma. Ålder från coola Svante på 4 månader till blivande sökhunden Cindy 10 månader.

De modiga ägarna släppte pudlarna lösa i en inhägnad och ett intensivt hälsande påbörjades

Scilla kom sist. Hon stannade utanför grinden och demonstrerade tydligt, att det sällskapet hade hon INTE för avsikt att beblanda sig med.

Rakt motsatt uppfattningen hade hemmapudeln, som befann sig på tomten på andra sidan staketet. Hon tittade längtansfullt på alla unghundarna och undrade varför hon inte fick vara med.

När Li väl blev insläppt vidtog ytterligare hälsande.

Stora, svarta Harry var ett riktigt yrväder, som envetet försökte få igång alla.

Timmy förälskade sig i Cindy och vägrade släppa henne en tum ifrån sig. De tre kullsyskonen till Timmy fattade ingenting och trodde, att de måste hjälpa honom att trakassera Cindy. Scilla höll sig diskret bakom matte. Ynglingen Svante kollar in den aprikosa vuxna skönheten.

Alla pudlarna – eller kanske mattar och hussar – tyckte att agilityhinderna var jätteroliga. Svante var extremt förtjust i tunneln och han utnyttjade varje tillfälle att springa genom den.

Värdinnan, Christel, stod uppe i backen och fotgraferade och vi ropade och visslade så att alla pudlarna skulle komma farande uppför backen. Endast en stannade kvar. Svante tog naturligtvis vägen via tunneln. Scilla hade fattat mod och kom också springande lite försiktigt.

Sedan gick vi in och fikade. Det blev prat om allt möjligt pudelrelaterat. Till all lycka visade det sig att Christel (till skillnad från oss andra pudelägare) bara älskar att ”rycka” pudelöron, så flera stycken mindre förtjusta pudlar blev riktigt fina i öronen.

Kvällen blev gissningsvis mycket lugn hemma hos dessa åtta pudlar.

Jag hoppas att alla besökarna blev lika nöjda och glada som Christel och jag.
Berit